

Profesorji imajo zopet opično teorijo na dnevnem redu za spremembo

San Francisco, Cal., 2. marca. — Trije najbolj poznani profesorji antropologije na državni univerzi države Californije, so te dni izjavili, da so prišli do končnega zaključka, da človek izvira iz — opice. In to v nasprotju s profesorjem Henry Fairfield Osbornem, ki je starosta Ameriškega antropološkega zavoda, ki je jasno dokazal, da je kaj enakega nemogoče. Kar je najbolj zanimivo pri tem, je dejstvo, da profesorji ene univerze trdijo, da je teorija o opičjem postanku nemogoča, dočim drugi profesorji trdijo, da je to dokazano dejstvo. Dokazati seveda ne bo mogel nihče, toda "zdi se jim," da je tako. Dr. C. L. Camp, ki je profesor filogenije na državni univerzi Californije, pravi, da je pazno zasledoval dobro človečanstva in da nikakor drugače ni mogoče, kot da se je človek razvil iz opice. On pravi, da se je evolucija opice v človeka izvršila pred 60.000.000 leti. Kdo je leta štel, tega seveda ne znajo dokazati, kajti kot se je profesor izjavil, ni popolnoma gotov v tem. In kdo je naredil iz črnih opic bele ljudi, rdeče ljudi, Malajce, Kitajce, Japonce ter druge narode, o tem profesorji tudi niso mogli podati izjave.

Za princa so igrali in žalostno utonili

Santiago, Chile, 2. marca. — Ko se je poslavljali angleški prestolonaslednik od čileanskih oblasti, so mu godci lepo zaigrali za odhoda. Bilo je vsega skupaj 19 godcev. Ko so se slednji z malim parnikom vračali domov po jezeru, je zadel v njih parnik neki drugi čoln. Pri tem je dvanajst kraljevih godcev žalostno utonilo.

Vojaški bonus

Slovenska združnica bivših ameriških vojakov, Lake Shore Post, bo naredila za svoje člane, kar je potrebno, da dobijo od vlade priznanje odškodnine, oziroma posojilo. Priporočiti je, da vsak bivši vojak, ki zahteva posojilo, mora plačati obresti od tega posojila, in računa se, da bodo obresti znesle toliko, da bo druga polovica izplačilnega posojila pogoltnila ostanke posojila, ki ga imajo dobiti bivši vojaki.

Kapela v ječi

V novih zaporih na Payne Ave., so priredili pravkar dve kapeli. Ena je za katoliško bogoslužje, druga pa za protestantstvo in žide. Prihodnjo nedeljo 8. marca se bo vršila prva služba božja v novih zaporih.

Hymie Martin obravnava

Obravnava proti Hymie Martinu, ki je obtožen umora councilmana Potterja, se bo začela v ponedeljek, dne 23. marca.

Zahvala

Zadnja veselica združenih društev fare sv. Vida se je prav povoljno izvršila. Dolžnost naša je, da se zahvalimo vsem, ki so kaj pripomogli do uspeha. Iskrena hvala Mr. Joseph Štampfelnu in Slovenskemu radio klubu za oglašanje na radio. Iskrena hvala Mrs. Frances Krašovic za brezplačno dvorano in enako Mr. L. Špehku za popust pri godbi. Še enkrat najlepša hvala vsem skupaj. — Odbor Združenih društev.

Zaključek kongresa bo v sredo. Narod v Ameriki se bo veselil

Washington, 2. marca. Včeraj je umrl v tem mestu eden izmed najstarejših kongresnikov, Henry Allen Cooper, star 80 let, ki je dolga leta zastopal državo Wisconsin v kongresu. V kongresu je deloval nad 40 let. Še v soboto se je nahajal v poslanski zbornici, kjer je odgovoril na klic svojega imena, včeraj je pa dobil utripanje srca, in je ob 1. uri zjutraj preminul. Lansko leto je bil ponovno izvoljen v kongres za dve leti, toda smrt mu je sedaj ustavila nadaljno delovanje. Cooper je bil vselej izvoljen v I. kongresnem distriktu države Wisconsin, ki je znan kot jako konservativen, dasi je bil Cooper vselej v najbolj naprednih republikanskih vrstah. Njegova smrt je povzročila nenavaden položaj v kongresni zbornici. Nova zbornica poslancev ni imela 218 republikancev in 216 demokratov. Cooper, republikanec, je umrl, radičesar bodo imeli republikanci le 217 glasov, in demokrati v Wisconsinu pričakujejo zagotovo, da bo demokrat naslednik Cooperja, kar bi dalo demokratom tudi 217 glasov. En kongresman pripada laboritski stranki, in ravno ta glas lahko pripomore do večine tej ali oni stranki. Umrl kongresman Cooper je bil od La Folletteve skupine in je mnogokrat volil proti republikancem, dasi je bil sam republikanec.

Dober barometer za splošni delavski položaj

Washington, 2. marca. Kakšen je splošen delavski in trgovski položaj na svetu, je najboljši barometer promet preko Panamskega in Sueskega prekopa. Promet po Panamskem prekopu je padel lansko leto za 13 procentev, po Suez prekopu pa za 22 procentov. Tudi gradnja novih ladij je nazadovala za 32 procentov.

Listnica uredništva

Naročnik. — Kot ste že izprevideli iz časopisov, je vlada silno omejila vsako naseljevanje. Čitali ste, da bi na primer v januarju mesecu morali biti pripuščenih 14.500 oseb v Zedinjene države pod kvoto, toda v resnici so jih prepustili samo 607. Ako želite vi, kot ameriški državljan, dobiti sem svoje starše, morate dokazati stalno delo ali pa položiti garancijo, da ste zmožni dve leti ali več vzdrževati svoje starše.

Mlada dekleta

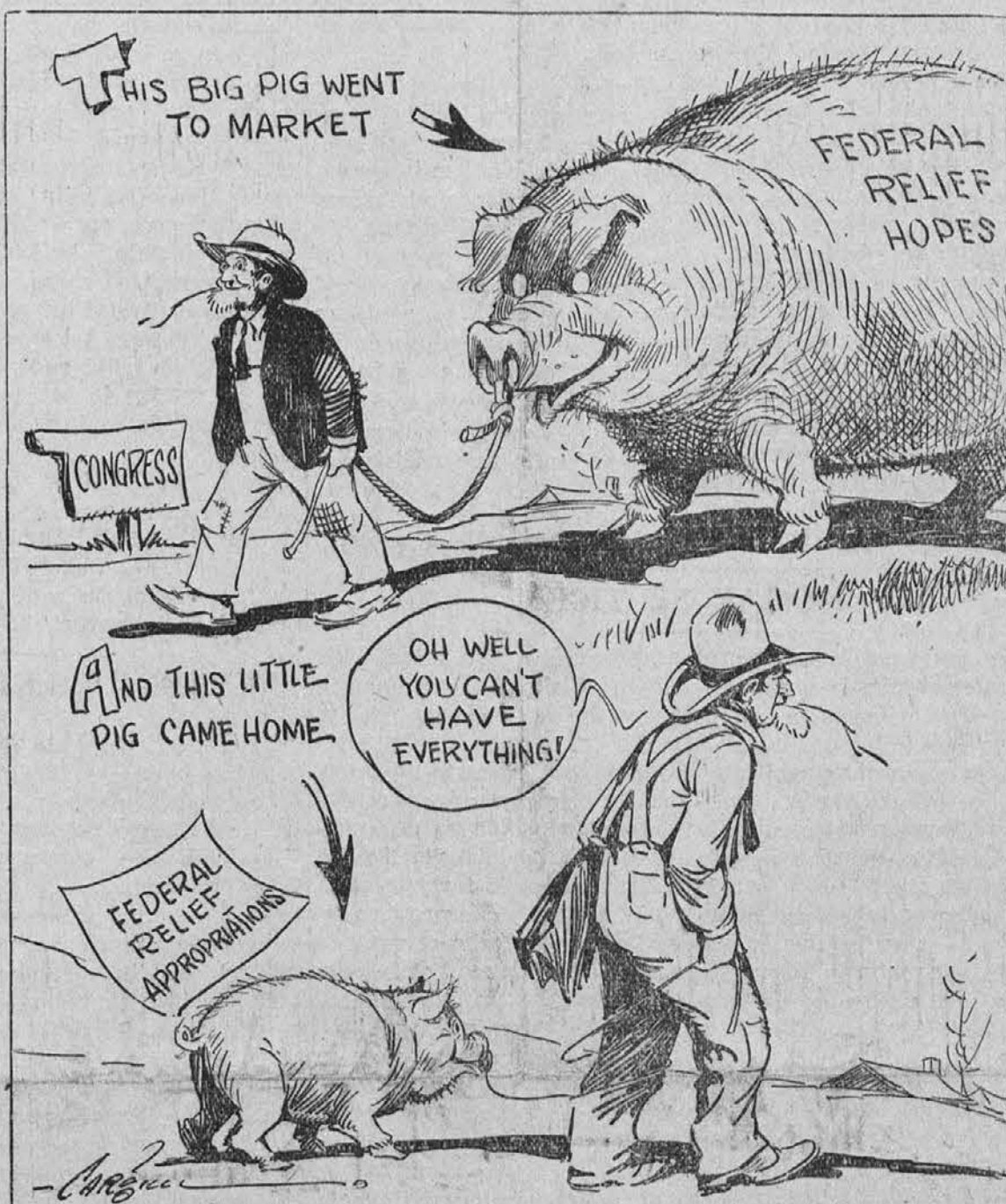
Danes se začne obravnava pred mladinsko sodnijo napram petim mladim dekletom Lincoln višje šole, ki so obtožene, da so obiskovale prostore, kjer se je prodajala opojna pijača, in kjer so se nesposobno obnašale. Lastnik dotičnih prostorov je baje sam izvalil dekleta tja in jim govoril na srce, naj bodo prijazne z moškimi pivci. Dekleta so sedela moškim na kolienih, za kar so dobila pijačo. Za potek obravnave se javnost zelo zanima.

Priznanje možu

Več kot 10.000 ljudi je v nedeljo napolnilo mestni avditorij, ko se je poslovlil kot načelnik ognjegašev v Clevelandu George Wallace. Služil je 62 let pri ognjegaših, in je bil 30 let načelnik. Star je 83 let, toda še popolnoma pri moči.

* Nov tornado na Fidži otočju je zahteval nadaljnjih 100 žrtev.

Kaj farmarji priredijo in kaj dobijo za prirejo

Prihodnjo nedeljo nastopi tenorist Louis Belle

Preteklo nedeljo smo imeli priliko slišati na slovenskem odru v Collinwoodu prvič v samostojnem koncertu mlado ameriško Slovenko, Miss Jeanette Perdanovo, produkt slovenske metropole v Clevelandu. Prav nič se ni xihče bal za njo, da bi njen nastop bil zgrešen. Tako mirno, tako sladko, mehko in čuteče je ta mlada ameriška Slovenka pelala, da je občinstvo v najboljšem razpoloženju, v teh časih, dobilo največjo zadovoljnost.

Mnogi glasovi so se slišali v zadnjih časih, češ, da prihajajo odlični pevski in drugi umetniški iz domovine, ki pojejo slovensko pesem Slovencev v Ameriki. In so se vpraševali ljudje, češ, ali nimajo ameriški Slovenci tudi svojih talentov, naših lastnih moči?

Kot smo s slastjo poslušali naše pevce iz domovine, pa je naš narod v nedeljo z nekoliko večjo slastjo poslušal naš ameriški produkt slovenske pesmice v osebi Miss Perdanove. Dvorana, kjer je pela, je bila napolnjena, in hvaležni smo našim ljudem, ki znajo ceniti domači slovensko-ameriški talent, ki se je toliko trudil, plačeval, deloval in žrtvoval, da se je v Ameriki izpopolnil v slovenski pesmi.

Podrobnejša poročila o koncertu Miss Perdanove pridejo tekom tedna gotovo še v javnost, ker bo gotovo eden ali drugi navzočih kaj poročal. Danes bi pa radi opozorili na enak nastop naše metropolske slovenske pevke, ki nastopi v nedeljo, 8. marca, v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

Pevca Louis Belle je priprost rojak. Kot delavec je prišel v Ameriko, trdo je delal svoje ži-

ve dni v tej deželi, pa zraven ni pozabil pesmice, slovenske pesmice, ki tako mlo doni, ki nas tolaži, razgreje, daje poguma, in v najbolj črnih dnevih razveseli dušo in srce. Mr. Belle je pel in pel, se učil in spopolnjeval. In končno je dobil pogum, da je šel h gramofonski družbi, kjer je zapel v spremstvu Mr. Frank Pluta, enako odličnega pevca, več pesmic, ki so pravkar zagledale beli dan te dni in ki so sijajno uspele.

V nedeljo bo Mr. Louis Belle, priprosti sin našega naroda, pokazal, kako daleč seže slovenska pesmica v naše srce. Pel bo kot čuti. In njegov glas je nežen, vabljiv, mehak, pa tudi krepak, kot pesem zahteva. Gotovo ne bomo prezrli in šli mimo tega dogodka, ko nastopi naš pevec Mr. Louis Belle. O njegovem programu bomo tekom tedna še natančneje poročali.

Če se ne razumejo

John Vargo, star 28 let, se je poročil pred 6. leti z Miss Mary Forro, ki je stara 25 let. Imela sta dva otroka. Lansko leto je Mary Vargo dobila razpoko, češ, da mož ne preneha pije. V razporečnem povelju pa je sodnija odločila, da mož lahko vsak teden obiskuje svoje otroke. Tako je prišel Vargo tudi v nedeljo na obisk k ženi in otrokom. Skušal je ženo pregovoriti, da se vrne k njemu. Zaman. Žena mu je pobegnila na cesto, on pa za njo ter je začel streljati. Zadel jo je tako, da ni upanja, da bi okrevala. Nato se je hotel z orožjem tudi sam končati, toda je dobil le lahko rano. Aretirali so ga, dočim žena umira v bolnici.

Mihelich govori

Naš councilman John L. Mihelich je imel včeraj zopet pogumen nastop v mestni zbornici, ko je prijel direktorja javne varnosti Barryja, da pove, kakšen političen pritisk se je naredil, da imenuje gotovo osebo za policijskega inspektorja. Nastala je prav ostra debata, v katero se je podal tudi mestni manager Morgan. Mihelich je dejal: "Mi demokrati samo gledamo zraven. Vi republikanci nam lahko odnesete ves City Hall, pa še vedeli ne bomo za to. Policijski departament je en oddelek vlade, katerega ne boste mešali s politiko." Managerju Morganu je Mihelich očital, da skriva gotove ljudi.

Laž ima kratke noge

Lloyd Lipstreu je bil zaposlen kot nočni pisar v Athletic klubu. Pred par dnevi je sporočil, da je bil tekom svojega uradovanja okraden za \$250.000. Policija je poizvedovala in prišla končno do prepričanja, da je on sam tat. Zašel je v dolgove in vzel denar, nakar je dolžil tatovane. Sedaj je bil aretiran in obsojen.

Frank Simončič

Sinoči je nastopil v rokoborbi Frank Simončič-Simms. Boril se je s poznanim Crowley iz Pittson, Pa. Borba se je vršila v Canton avditoriju v navzočnosti kakih 3.000 oseb. Rezultat borbe je bil neodločen. Oba borce sta pokazala mnogo živahnosti, zlasti naš Simms, ki je v petem nastopu dobro premagal Pennsylvančana.

Zopet doma

Iz bolnišnice se je vrnil rojak Frank Smolič, 1171 E. 58th St., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Roparji so ustavili bus na javni cesti in odnesli potnikom \$578.00

Portsmouth, O., 2. marca. — Trije drzni roparji so ustavili sedem milj od tukaj velik bus Gray družbe, ustrahovali 22 potnikov, šoferja in sprevednika in odnesli potnikom vsoto \$578.00. Dva izmed roparjev sta prišla na bus v Columbusu. Kupila sta tikete do Portsmouth, O. Tretji ropar je pa čakal v mestecu George s svojim avtomobilom, in ko je bus dospel, je dal znamenje, da se ustavi. C. E. Steel, ki je vozil bus, je seveda takoj začel počasneje voziti, toda je sumil, da nekaj ni v redu, in je vozil kar naprej. Roparja pa, ki sta sedela v busu, sta potegnili revolverje in prisilila voznika, da je ustavil. Tretji ropar je prišel v bus. Dočim sta dva roparja z revolverji strahovala potnike, je tretji ropar jemal potnikom denar in zlatino. Ena sama ženska, ki se je nahajala na busu, je rešila svoje premoženje. Demantni prstan je dela v usta, denarnico pa je spustila na tla in stopila nanjo. Ničesar ji ni bilo odvzetega. Roparji so pobegnili v avtomobilu, s katerim so vozili 70 milj na uro.

Mnogo duhovnov in katoličanov osleparjenih

New York, 2. marca. — Sedem oseb je v kratkem času osleparilo 400 katoliških duhovnov in nad 6000 lajkov s premikajočimi slikami. Dotične osebe, ki se nahajajo sedaj že pod ključem, so izvabile od duhovnikov in lajkov nad dva milijona dolarjev. Dotične osebe so objavile, da bodo producirale izredne slike v katoliškem smislu. Duhovniki so prispevali denar in so napotili tudi svoje vernike, da so storili enako. Iz nabranega denarja so sleparji plačali dividende, kar je napotilo še marsikoga, da je vložil svoj denar v "Sono Art" družbo. Slednja je bankrotirala, in pri aretaciji krivcev je prišla vsa sleparija na dan.

Miss Irma Kalan

V včerajšnjem poročilu o uspehu Miss Jeanette Perdanove je bilo pomotoma izpuščeno ime Miss Irma Kalanove, ki je Miss Perdanovo tako precizno in blagodoneče spremljala v vseh težkih kompozicijah.

Pasijonska igra

Tudi angleško časopisje v Clevelandu se s pohvalno in priznanjem oglašja v javnosti glede nedeljske predstave Pasijona v S. N. Domu. Kot znano, se "Pasijon" ponovi v nedeljo, 29. marca.

Misijon

Te dni se vrši pri fari sv. Vida misijon za mlade ljudi. Priidige se vršijo v angleščini. Misijon vodi Father Mereto iz Indiane, ki je prej poučeval na Cathedral Latin višji šoli.

Porodna kontrola

Znani židovski rabinec v Clevelandu, Brickner, se je izjavil za porodno kontrolo v nasprotju z encikliko, katero je pred kratkim razposlal papež Pij XI. po svetu.

Petintrideset žrtev

Avtomobili so v letošnjem letu v Clevelandu povzročili do smrti že 35 oseb. Težko poškodovanih je bilo 197, vseh pa je bilo ranjenih že nad 800.

* Pet oseb je bilo včeraj ubitih v raznih avto nesrečah v državi Ohio.

Hoover je tekom dveh let predsedništva zgubil popularnost v Ameriki

Washington, 2. marca. — Ko je Herbert Hoover postal predsednik Zedinjenih držav 4. marca, pred dvema letoma, tedaj je imel ogromno zaupanje ameriškega naroda, da bo postal eden najboljših predsednikov, kar smo jih imeli. Bil je na vrhuncu popularnosti, kakoršno je le malokateri predsednik pred njim užival. Narod je živel v dobi prosperitete in vse je izgledalo rožnato. In danes se nahaja Hoover v položaju, kot se ni pred njim nahajal še noben predsednik. Prijatelji so ga zapustili, niti zagovarjati ga ne marajo več, nasprotniki pa jasno in glasno napovedujejo njegov poraz pri prihodnjih volitvah, in poraz vse republikanske stranke. Največja gospodarska kriza, kar jih pomni zgodovina Zedinjenih držav, je nastala pod režimom Hooverja. Menda ni vse njegova krivda, toda Hoover je predsednik, in pripetilo se je prvič od leta 1776, da ameriški narod strada, dasi biva v najbogatejši deželi sveta. Hoover je imel smolo, slabo srečo in še slabšo politiko. Kar se tiče slabe sreče, si seveda ne more pomagati, toda da si je izbral za svoje svetlovalce in voditelje ljudi, ki nikakor niso odgovarjali za dotična mesta, je vse njegova krivda. Danes se nahaja Hoover popolnoma v defenzivi. Izgubil je večino v senatni kot v poslanski zbornici kongresa. — Časopisje mu je nasprotno, vse se obrača proti njemu. Predsednik Hoover je republikanec in kot tak je vodja stranke. Kako bo ta stranka nastopila pri prihodnjih predsedniških volitvah, ni nobena uganka, ker republikanska stranka se bliža svojemu strahovitemu političnemu porazu.

Dom Trotzkya, ki je v pregnanstvu, je pogorel

Istanbul, 2. marca. — Vila, v kateri biva Leon Trozky, pregnani ruski komunist, na otoku Prinkip, v Marmarskem morju, je včeraj pogorela do tal. Oba, Trozky in soproga, sta bolna, toda sta bila še pravočasno odstranjena iz hiše, toda vse drugo premoženje, zlasti pa veliko rokopisov, je zgorelo. Trozky je rešil samo nekaj dragocenih pisem Lenina iz prejšnjih let.

Siromašen farmer dedič \$90,000 zapuščine

Regina, Sask., Can. 2. marca. — Edward Iverson, siromašen farmer v tej okolici, se je včeraj spomnil, da je pred osmimi leti dobil pismo iz stare domovine, katerega pa tedaj ni prebral, pač pa ga je vrgele v kovčeg. Včeraj je imel čas, poiskal je kovčeg in prišel do pisma. V pismu se mu je naznanjalo, da mu je neka umrla teta na Norveškem zapustila vse svoje premoženje, vredno \$90.000.

Odbor Pasijona

Naznanja se odbornikom "Pasijona," da se vrši odborova seja v torek, 3. marca, 1931, ob 7. uri zvečer v Knausovi dvorani, v navadnih prostorih. Priidite vsi!

Iz bolnice

Mr. Anton Koren, 4426 Hamilton Ave., se je včeraj vrnil iz bolnice, kjer se je podvrnil operaciji. Sedaj se mu zdravje polagoma vrača.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0623.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 52, Tue., March 3rd, 1931.

Zora vstaja, dan se dela

Dolžnost vseh poštenih in dobromiselnih ameriških volilcev, pa naj pripadajo že tej ali oni stranki, je, da pometejo ob volitvah z manjšino, ki je ustvarila prohibicijo in ž njo vred sedanje nevdružne razmere hinavstva nestrpnosti in vnebovpijoče korupcije. Zadnji čas je, da se izreže to rak-rano s telesa ameriškega naroda, da ta velik, ponosen in bogat narod prestane že enkrat biti v posmeh ostalim narodom sveta.

V Ameriki se počasi dani. Zadnje mesece leta 1930 so se nahajale prohibicijske sile v defenzivi ali obrambni vojni, ne v napadalni, in to prvokrat izza obstoja prohibicije. Javno ljudsko mnenje se je obrnilo v zadnjem času s tako silo proti prohibiciji, katero je vsilila ameriškem narodu dobro organizirana manjšina, da so začeli suhači uvidevati pričetek konca 18. amandementa.

Ob svojih obalah vzdržujejo Zedinjene države obrežno mornarico, katere ladje imajo dolžnost paziti na vozila, ki vtihotaplajo v deželo opojno pijačo. Ta obrežna mornarica je šesta najmočnejša mornarica na svetu, in po našem mnenju bodo ameriški zastopniki na prihodnji mornariški konferenci v veliki zadregi, ko bodo morali tujim predstavnikom pojasniti, da je ta mornarica potrebna zato, da se drži na vajetih ameriško ljudstvo.

Nedavno je bila ustanovljena organizacija "Women's Organization for National Prohibition Reform," h kateri organizaciji so pričele v velikem številu pristopati ameriške žene iz vseh ljudskih slojev: doktorice, odvetnice, bolničarke, hišne gospodinje, delavske žene, delavke in služkinje. Te ženske je prignal v to organizacijo strah za svoje otroke. Predsednica te organizacije, Mrs. Charles H. Sabin, je izjavila: "Koliko mater ste poznali pred prohibicijo, ki bi se bale, da postanejo njihove hčerke pijanke? Če hočemo pravično odgovoriti na to vprašanje, moramo priznati, da pred prohibicijo tega strahu ni bilo, dočim se vda današnja mladina, mladeniči in poldorastla dekleta, nezmernemu uživanju alkoholnih pijač." Statistika dokazuje, da je tekem zadnjih osemnajstih let naraslo prebivalstvo Washingtona za 80 odstotkov, aretacije med mladino zaradi pijanosti pa so narasle za 1,200 procentov.

Ko je nedavno Alfred Smith, bivši governor države New York in predsedniški kandidat demokratske stranke, podal svojo izjavo glede Wickershamovega poročila, je med drugim povedal, da je to poročilo storilo vendar nekaj dobrega, in sicer to, da je opozorilo ameriški narod na dejstvo, da razmere niso take, kakor bi morale biti. Nato je Smith izjavil: "Gotovo je, da če bi se danes moralo v državnih zakonodajah odglasovati o osemnajstem amandementu, da isti ne bi bil odobren."

S to izjavo je Smith povedal popolno resnico. Mi pa k temu lahko pripomnimo še to, da se je 18. amandement uveljavil ob času, ko se ni na ustavo nihče oziral. Takrat smo imeli v Ameriki pravo diktaturo. Zakonodajci so ljudstvu predpisali, koliko sme porabiti gazolina, koliko sladkorja, moke in mesa. V znamenju vojnega patriotizma se je tedaj brisalo pravice državljanov in pod plaščem patriotske dolžnosti je bila ameriškem narodu vsiljena tudi prohibicija.

Žetev je navadno vedno taka, kakršna je setev. In k tej slabi žetvi, ki nam jo je dala vojna, spada tudi prohibicija, ki ima na sebi vse znake zastrupljene atmosfere, iz katere izhaja.

Ameriško ljudstvo stoji pred enim največjih problemov v svoji zgodovini. Spoznanje, da tako ne more iti dalje, da je treba nekaj ukreniti, da se smoto, ki je bila zakriviljena pred enajstimi leti, zopet popravi in izravna, je pričelo prodirati v vedno širše plasti ameriškega naroda. "Proč s prohibicijo!" je zdaj geslo, ki se vedno glasneje sliši od enega konca Zedinjenih držav do drugega. Med ameriškim ljudstvom se je pričelo daniti, in vsa znamenja kažejo, da bo prohibiciji kmalu za vselej odklenalo.

KONCERT TENORISTA BELLE-TA

Umetnost je lepa, a krasna misel, podana tako, da jo vidijo naše oči ali slišijo naša ušesa. Je lep izraz lepe umetniške duše.

V zadnjih letih je naše slovensko časopisje v Ameriki mnogo krat pisalo o umetnikih. Prvi je bil naš ameriško-slovenski umetnik, slikar H. G. Perušek. To je človek, ki se razvijal med nami, zato je naš in pripadamo nam. Mi smo z zanosom sledili poročilom starega kraja, ko je časopisje in revije pisalo o našem domačem umetniku.

Prihajali so drugi umetniki iz domovine. Donasili so nam lepoto naše narodne in umetne pesmi. Narod je poslušal in cenil, narod je iskal tudi v sebi odziv, da odgovori s čuvstvi, ki prihajajo iz srca. Učili smo se in

preiskovali svoje dane možnosti. Našli so se pa tudi med nami ljudje, ki so se tekom dolgih let povzpeli do višin, kjer se lahko kosajo z drugimi. In eden izmed teh je naš poznani in poštovan pevec-tenorist, g. Louis Belle.

Kdo je pravzaprav naš pevec Belle?

Smo že tako navajeni, da kaj radi poizvemo: KDO je on, od kod prihaja in kje se je udeleževal?

Mr. Louis Belle je bil rojen 7. junija 1895 v vasi Težke vode pri Novem mestu na Dolenjskem. V ljudsko šolo je pohajal v vas Stopiče, dokler se ni sel učiti ključavničarstva v Novo mesto, kjer je ostal tri leta. Ob večerih je obiskoval obrtno šolo. Kot pomočnik ostane pri moj-

stru nekaj mesecev, nakar gre v Zagreb. Tudi tu se mu zdi svet premajhen, misel mu sili v širni svet, kot je marsikatero izmed nas. Napoti se v Ameriko. Kakor sto in sto drugih Slovencev in Slovenk, tako pride tudi on v Cleveland. Tudi v slovenski metropoli ne vzdrži, zato potuje v druge države. V treh mesecih ga dobimo v Indiani, Illinoisu in Wisconsinu. Vrne se nazaj v Cleveland, vzljubi ljudi in mesto. Od takrat je v Clevelandu njegovo stalno bivališče.

Slovenski Cleveland ga je prižgnil k sebi v letu 1913. Stiri zime hodi v večerne šole, a med prijatelji popeva narodne pesmi. V letu 1918 pristopi k pevskemu društvu "Zarja." V njem se vzbudi pevska žila, petje ga objame s tako silno močjo, da prične zahajati k privatnim učiteljem. Pet let troši denar, žrtvuje čas, poizkuša in poje. Tako pride tudi k našemu pesniku, skladatelju in pianistu, Mr. I. Zormanu, da se priuči igranju na piano. Poišče si še nekaj časa, da stopi do Mr. Josipa Kogojca, kjer se tudi izpopolnjuje v igranju na piano. Po teh časih so pričeli prihajati v Ameriko pevci-umetniki. On je med prvimi, ki preskrbi in uredi za Šubljav koncert. Pride ga, Lovšetova. Zopet ima privatne ure

KOGAR SE TIČE!

Pred nedavnim časom sem se imel informirati o jako važni zadevi v starem kraju, in ker nisem imel nikakih gotovih podatkov, sem se obrnil na neki župni urad na Gorenjskem. Prosil sem dotičnega g. župnika, da bi mi šel v tej stvari na roko. In res, v teku štirih tednov sem že dobil odgovor in zaželeno informacijo, poleg tega pa še priloženo jako zanimivo pismo, katerega del dobesedno priobčujem, kakor poslano. Med drugim mi g. župnik piše sledeče:

"Kako pa drugače, dragi g. rojak? Menda je tudi v Ameriki začela zavladovati brezposelnost, kakor doma? Kaj bo?"

Jaz imam polno rojakov in sorodnikov prav v Clevelandu. Doma sem pa s Korinjo, iz fare Krka pri Stični na Dolenjskem. En Janez in Tone Novak iz Kamenvrha, fara Ambur, ste v Clevelandu s tremi sestrami, ki so mi nečakji, pa te "krote" nečajo nič pisati.

Prave lepo pozdravljam vas, gospod Anton, in vse naše rojake tam! Bog Vas živi!
Zalilog, 11. februarja, 1931.
Anton Hribar, župnik."

Torej tukaj je odlomek njegovega pisma, v katerem vidite, kako vesel bi bil g. župnik Anton Hribar, ko bi od svojih nečakov v Ameriki prejel kako poročilo. Tudi meni niso znane te "krote" in tudi ne vem, kje stanujejo, zvedel sem pa, da eni

v petju, kjer zasledi nova pota in težkoče. Pride Banovec. Prijateljta postaneta. On mu pomaga z vsem svojim dobrim srcem in dušo. Mr. Belle vidno napreduje. Kjerkoli poje, povsod žanje hvaležno priznanje in odobravanje. Narod ga vzljubi in vestno zasleduje njegove nove in nove uspehe. V "Kovačevem študentu" poje vlogu študenta, v "Rozamundi" ima vlogo trubadurja, v operi "Urh, grof Celjski," se odlikuje v vlogi Ivana, v operi "Gorenjski Slavček" triumfirava v vlogi Franja. Angleski listi v Clevelandu, ki imajo hude in ostre kritike, izrečujejo odločilne besede. Naš Mr. Louis Belle je naš domači pevec-umetnik.

V nedeljo, 8. marca zvečer koncentrirava avditoriju Slovenskega narodnega doma v Clevelandu, s sodelovanjem in spremljevanjem našega domačega mojstra, g. Ivan Zorman. To bo večer užitka, ko postavi naš slovenski narod na oder izmed sebe dva umetnika. Prav lahko smo veseli in ponosni, da doživljamo enake dogodke v tujini.

Prihitite ta večer v narodovo svetilnico, ki je postavljena za uporabo kulturnega udejstvovanja.

Pripravljalni odbor.

"This particular pay streak of bonanza values is now being sought for by removing the lagging in the drift from where it is believed to have come. It is expected it will be uncovered shortly and some interesting shipping results obtained. This deposit has recently been tapped by a new cross-cut tunnel at an additional depth of 200 feet where some good panning rock is being encountered."

V članku imenovana "Comeback Mine" je slovensko podjetje, v popolni kontroli in vodstvu naših ljudi. Odkrita je bila ruda-zlato in srebro — pred več leti in sicer od Louis Painicha, ki je danes manager in direktor in pa od Josipa Gornika, ki je družbin predsednik. Iskala sta sicer pomoči pri raznih rojakih — ampak kdo jima je verjel? Koder sta vprašala, sta pustila ljudem na ustih samo pomilovalen smeh, enčič: "Kaj boš ta vidva imela?" In ker nista dobila pomoči od zunaj, sta začela pa sama razvijati podjetje. Tako je šlo kaka tri leta. Vedno sta dobila toliko rude, kar je bilo za stroške in še je ostajalo toliko, da se je najelo par ljudi.

Pred dvema leti se je začel zanimati za to podjetje naš cleveandski rojak Frank Kerže. Šel je tje, preiskal vso zadevo, povprašal in poizvedel, koder je

kaj mogel — In videl je, da ima podjetje veliko bodočnost pa se je zainteresiral sam in ž njim nekaj njegovih ožjih prijateljev.

No in to je danes "Comeback Mining Co." podjetje, katero je do štiri petine v slovenskih rokah in tudi direktorij ima razven enega same naše ljudi.

Leta in leta so tamošnji Amerikanci bojkotirali "Forajnerje," misleč, da jih bodo enostavno izstradali — danes pa, ko je že šlo iz majne nekaj stotin ton dragocene zlate in srebrne rude — morajo priznati, da so tudi "forajnerji" zmorni nekaj najti in — držati.

V naših rokah je — ali bomo tudi obdržali? Ali bomo zmorni res okoristiti se z bogatimi zakladi zemlje, ali pa bomo porabili zopet samo mrvice, kakor po navadi? Če bomo dovolj veliki, trdni, bomo res razvili nekaj velikega — če ne, bo pa ostalo za druge.

Zanimivo je, da se za to podjetje zanimajo razni agenti bogatih milijonarških družb, ki iščejo danes za svoj kapital novega investimenta. In od te strani je skoro edina nevarnost — da bi ne šlo bogastvo za skledo leče.

Od Slovencev najdeno, od Slovencev začeto in razvito — zakaj bi ne bilo tudi od Slovencev izkoristeno? Kaj smo res dobri samo za — druge?

SREBRNI JUBILEJ MR. IN MRS. JOHN UJČIČ

Pred nekaj tedni sta praznovala Mr. John Ujčič, zaveden in domoljuben Slovenec v Barbertonu, in njegova soproga, Mrs. Ujčič 25-letnico svojega zakonkega življenja.

Mr. in Mrs. Ujčič sta zavedna Slovenca in gostoljubna, ljubezniva gostitelja, in tudi pisec teh vrstic je imel že večkrat priliko uživati gostoljubje njunega prijaznega doma. Ob petindvajsetletnici svoje poroke sta povabila na svoj dom nekaj intimnih prijateljev, med katere spadajo v prvi vrsti člani pevskega zbora Javornik, in ob zvoku naše krasne pesmi ter ob rujni kapljici se je razvila izborna zabava, ki je trajala do ranega jutra. Zdravica je sledila zdravici in ure so potekale v animirani, neprisljeni zabavi.

Torej še nekaj besed o obeh priljubljenih jubilarjih.

Mr. John Ujčič je doma iz vasi Veliko brdo nad Ilirsko Bistrico, njegova soproga pa iz Vrhpolja v Vipavi. Pisec teh vrstic je preživel pred leti v družbi omenjenih prijateljev večer v teh prijaznih krajih, ko smo ob steklenici izborne slivovke in penice pive obujati spomine na Ameriko in na ameriške prijatelje in znance.

V Ameriko je prišel Mr. Ujčič leta 1907, nakar se je pričel kmalu udejstvovati na narodno-društvenem polju in ni sploh nikjer odrekel svoje moralne ali gmotne pomoči, kjer je šlo za korist slovenskega naroda. Bil je eden izmed ustanovnikov samostojnega podpornega društva Domovine, katero društvo si je že pred leti zgradilo lepo lastno dvorano, tako da so imeli barbertonski Slovenci pravzaprav že davno svoj Narodni dom.

Dolgo je bil predsednik tega društva, oskrbnik dvorane itd., zdaj je predsednik društva sv. Jožefa, št. 110, spadajočega h K. S. K. J., ki pod njegovim vodstvom lepo napreduje.

Obema jubilaritoma prav iskreno želim, da bi učakala čila, čvrsta in zdrava tudi svoj zlati, in nato še demantni jubilej! Zivela!

Ker sem že pri Barbertonu, naj se dotaknem še nekaterih stvari. Rekel sem že, kako gostoljuben je Ujčičev dom, v katerem sem se pred tedni tudi jaz nahajal v prijazni družbi preje omenjenih pevcev. Dasi smo prispeli tja nepovabljeni in ne pričakovani, vendar se je miza šibila dobrot, ki jih more nuditi ta svet. — Pevski zbor Ja-

vornik se je formiral iz par fantov, domačinov in prijateljev, ki so fantje od fare, predvsem pa pevci po božji volji. Vsi ti fantje so doma v krajih, nad katerimi čuva silni Javornik, zato so dali tudi svojemu zboru ime tega svojega močnega čuvarja. Pevovodja Javornika je Mr. Andrej Bombach, talentiran godbenik in pevec, jager in vsestranski družaben dečko, ki je povsod "the life of the party," kamor zaide. Doma je z Rakelke, iz proslule Menišije, sosed tistega Jakata, ki v uredništvu sedi in piše kolono "Če verjameš, al' pa ne," in s tem je vse povedano. — Predsednik Javornika pa je Mr. Andrej Blažič, eden najzbornejših slovenskih tenoristov, kar sem jih še slišal v Ameriki. Tudi on je pristna notranjska korenina izpod očaka Nanosa. Škoda, da ne more nadalje strokovnjaško kultivirati svojega lepega glasu in želeti je, da bi enkrat zapel na radio, o čemer sem že govoril z dr. Lauschetom, ravnateljem radio programa, ki želi, da bi se imenoval Mr. Blažič enkrat v Clevelandu pri njem oglašil. Prav tako dobri so tudi ostali pevci tega zbora.

Dalje ima Barberton svoj lovski klub, o katerem pa se nič kaj ne sliši, kakor da nimajo vsi ohaški slovenski jagri svojega patrona v tukajšnjem Jakatu. Torej, jagri, zganite se, in poročajte (magari v jagrovski latinščini), koliko musov in medvedov ste tekom zadnje jage pobili.

ZAZNAMOVANJE NOVO-ROJENČKOV

Zdravnik, dr. Arnold H. Kegel v Chicagu je iznašel posebej stroj, ki bo s pomočjo ultra violetnih žarkov utisnil v kožo novorojenčka ime, da se tako v bodoče izognejo vsaki slučajni zamjenavi v javnih porodišnicah. To znamenje bo ostalo potem za vse življenje.

MOTORISTI UBOGAJO

V Kaliforniji je ob cestah vse polno napisov, ki prosijo motoriste, naj nikar ne mečejo iz avtomobilov gorečih cigaretnih ostankov, ali koncev cigar, ali gorečih žveplenk, da se prepreči morebitne gozdne požare. Napisi se glase v angleščini: "This is God's country. Don't burn it and make it look like hell." In avtomobilisti ubogajo in varjejo svojo lepo deželo.

Če vrjamate, al' pa ne.

Kako se rada usoda poigra z nami, kaže sledeče: Neki časopis je razpisal v blagu nagrade za pridobivanje novih naročnikov. Tri nagrade so bile razpisane in dobili so jih sledeči:

Diplomirana babica, Mrs. N. N. je dobila motorno kolo.

Gospodična Marjetica L., učenka petega razreda je dobila krasno vezano knjigo: "Pouk v zakonu."

Upokojeni general B. je dobil šivalni stroj.

To je ravno tako, kot če bi ameriški zvezni senator Bulkley dobil od slovenskega radio kluba prosto vožnjo v Jugoslavijo.

Šele sedaj sem zvedel, kdo je dobil tisti "pušlec," ki je bil napravljen iz samih srebrnih dolarjev. Dobila sta ga Mr. in Mrs. Mišmaš, ki stanujeta na 1404 E. 53rd St. za 25-letnico poroke. Dobil sem tudi jaz nekaj tekočega vezila in sem si tako vsaj nekoliko potolažil skomine, ki mi jih je bil zbudil tisti šopek.

Zadnjič enkrat hočemo prekorati 61. cesto pri St. Clairju. Bila nas je večja družba takih, ki se v tiskarni s črkami igramo, med njimi naš France Lunka. Ravno ko hočemo stopiti na 61. cesto, privozi sem od jezera Zamorec velik truk in ga zapodi ravno proti nam. Vsi strahoma odskočimo, ne pa tako Lunka. Ta se postavi ravno pred truk in zavpije nad zamorcem: "Počakaj, hudič!" In če verjamate, al' pa ne, Zamorec je razumel slovensko in mahoma truk ustavil.

Bere se, da so suhači New York tako posušili, da ne dobiš v vsem New Yorku kozarček viske — če ne vprašaš zanj.

Kadar se na Filipinskem otočju srečata dva znanca, se ne pozdravita z običajnim "servus," ali "hajdudu," ampak se ustavi, privzdigneta vsak svojo desno nogo in se popraskata žnjo po svojem desnem licu. Srečni smo lahko, da ni take navade pozdravljanja tukaj v Clevelandu.

Pri Vidrihovi na Menišiji je služil za hlapca neki Jurij, ki je bil dober delavec in vseh muh poln. Bil je pa v naši vasi bogataš, ki je imel lepo posestvo, žago in mlin in v gozdu so se redile lepe smreke. Ime mu je bilo tudi Jurij. Pa se srečata nekoč na zavrtih hlapec Jurij in posestnik Jurij, pa vpraša hlapec Jurij posestnika Jurija: "Slišo, g. Meden, pa ste res tudi vi Jurij?"

"Sem ja," odgovori ta, "pa nisem tako prekleto neumen kot si ti."

K obravnavi je bil poklican nekdo radi nekega prestopka. Žnjim je šla tudi žena, ki je hotela biti za pričo, da bo videla, za koliko časa bo rešena možve sitnarije. Ko sta bila državni pravdnik in zagovornik gotova s svojim govorom, se obrne sodnik do obtoženca in mu reče:

"Obtoženec, z ad njo besedo imate vi!"

Obtoženec pa pogleda zmago-slavno svojo ženo, ki se je nahajala med poslušalci in reče: "Ali si zdaj slišala, stara?"

Lojze in Tone sta šla na lov na volkove. Kmalu sta našla volčjo sled.

"Tu se morava ločiti," je predlagal Lojze.

"Imaš prav," je pritrdil Tone, "ti pojdeš po sledu naprej, da ugotoviš, kam je volk šel, jaz pa pojdem nazaj po sledi, da ugotovim, od kod je prišel."

"Zakaj prosiš, če se vam vidi, da ste pijani?"

"Ljuba gospa, veste, če sem trezen, me je pa sram prositi."

TUDI PRI NAS V NEWBURGU NISMO KAR TAKO

Nekoliko prispevkov iz najstarejše clevelandske naselbine.

(Piše J. Resnik)

Newburg, ali kakor se sedaj imenuje — Novo mesto, ni tisto Novo mesto v starem kraju, tam ob temnozeleni Krki, dasiravno imamo tudi tukaj Krko, pa ne vodo, ampak društvo s tem imenom. Nekoč sem čital v Ameriški Domovini, da so se prvi Slovenci, ki so prišli iz stare domovine, naseljevali v Newburgu. Seve, povprašati jih ne morem s katerim parnikom so sem prišli, to pa zato, ker so že vsi pomrli. Lastimo si pa prvenstvo, da so prvi clevelandski Slovenci stanovali tukaj v Newburgu in sicer na Marble Ave. Upam, da nas rojaki, ki žive na St. Clairju in drugod, zato ne bodo zavidali.

Moj namen je, da cenjenim čitateljem v Novem mestu na St. Clairju, Collinwoodu, beli Ljubljani in drugod, nekoliko opišem, kaj vse imamo pri nas, da ne boste mislili, da smo Novomeščanje kar tako . . .

Imamo krasno stavbo, ki nosi na pročelju napis: Slovenski Narodni Dom. Stavba je last delničarjev in ponosni smo na ta narodni hram, ker je absolutno naša last — brez vsakega dolga.

Nekoliko dalje stoji župnišče, kjer stanujeta naša dušna pastirja: Rev. J. J. Oman in Rev. Al. Gnidovec. Blizu tam stoji naša farna šola, kamor pohaja dnevno nad 600 slovenskih otrok. Ako stojimo ob šoli, pa zagledamo še novo cerkev sv. Lovrenca. Tujec, ki pride k nam prvkrat k maši, je malo začuden, ko vidi veliko poslopje s stolpom, ki pa ni cerkev, ampak je šola. Poleg tega poslopja je pa nizka stavba, to je pa naša cerkev, ali vsaj začetek cerkve.

Nekoč mi je pripovedoval znanec, ki je prišel prvkrat k nam k maši, da je odprl vrata pri poslopju, kjer je videl tudi zvonik, pa je videl notri vsepolno otrok, pa nobenega oltarja.

Resnica je, da imamo samo pol cerkve, druga polovica pa bo zrasla v kratkem času. Želja vseh faranov sv. Lovrenca je, da bi že prihodnje leto začeli s zidanjem in dogotovitvi cerkve. Ne bo sicer tako velika kot bo cerkev sv. Vida, pa bo boljša za nas — ker bo naša.

Koliko imamo društev v naši naselbini, ne vem dobro. Skušal jih bom naštet po vrsti, kolikor jih vem. Prvo društvo je bilo ustanovljeno pred 30 leti, to je društvo sv. Alojzija. To društvo še danes nosi prvenstvo in ima še več članov-ustanovnikov živih.

Drugo društvo je bilo ustanovljeno kmalu zatem in bo prihodnje leto praznovalo svojo 30-letnico obstanka, to je društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, ki je danes največje društvo v naselbini.

Tiste čase je bilo dosti fantov v naselbini, pa so sklenili, da hočejo tudi oni imeti svoje društvo. Ustanovili so si društvo sv. Antona Padovanskega. Dne 1. februarja letos so praznovali 25-letnico obstanka.

Ker je pa nevoščljivost povsod, je tudi pri ženskah, zato se spravi skupaj in si ustanovijo društvo sv. Ane. Društvo so priključili KSKJ in dobile številko 150.

Ko pa nekateri takratni in še danes živeči rojaki vidijo, da ta društva lepo napredujejo, si ustanovijo še eno društvo in ga posvetijo sv. Jožefu, patronu Kranjske dežele. To je bilo društvo št. 146 KSKJ. Tako imamo tukaj tri društva, ki spadajo h Kranjsko Slovenski Katoliški Jednoti in vsa tri društva zbirajo v SND. Vsa tri društva so velika in vsak čas pripravljeno pomagati eden drugemu.

Ker se je naselbina množila in ni bilo več prostora v bližini fare, so se nekateri rojaki izselili v bližnjo naselbino Maple Heights. Bili pa so člani enega ali drugega omenjenih društev, pa si mislijo: "Kaj bomo hodili tako daleč na sejo, ko imamo lahko tukaj svoje društvo." Dobe še

(Pride še)

Vesti iz domovine

Ogromno čeljust predzgodovinske živali. Profesor Dr. Jovanovič je napravil iz Skoplja v družbi dveh inženjerjev izlet proti vasi Nerezi, kjer je zabil, da iz zemlje moli nekaj belega. Profesorja je to zelo zanimalo, posebno ker mu je bilo znano, da je nekaj vsa ta kotli na bila pod vodo, sedaj pa jo pokrivajo velike plasti peska. Ko si je dr. Jovanovič ogledal beli predmet od blizu, je takoj videl, da je to ogromna kost. O svoji najdbi, pa obema tovarišema ni črnil besedice, ampak je šel za njima proti domu. Drugi dan se je v družbi prijateljev vrnil s potrebnim orodjem in začel odkopavati. Kopali so previdno. Trud je bil bogato poplačan. Izkopali so ogromno čeljust predpotopnega sesalca mastodontu, na kateri je bil ohranjen še mlečen zob, širok četr metra. Čeljust je bila dobro ohranjena.

Smrt dveh zakoncev v isti noči. V vasi Zlaganju pri Skočjanu sta živela zakonska žoja in Uršula Zupanič, po domače Krimšek, polnih 56 let v sreči in zadovoljstvu. Jože se je rodil leta 1848., Uršula pa leta 1847. Nedavno ponoči pa sta oba zakonca zaradi starosti umrla, in sicer mož ob 12., žena pa ob 5. zjutraj. Oba so položili na okenski mrtvaški oder. Jože je bil dosmrtni član gasilnega društva v Skočjanu in velik ljubitelj godbe. Najljubša mu je bila harmonika, s katero je od svoje zgodnje mladosti do visoke starosti razveseljeval svate. Blag jima spomin!

Starček je zmrazil pri Borovljah. 26. januarja so našli v Srednjem Kotu pri Borovljah zmrazilenega 80 letnega posestnika Petra Maleja iz Starega Koda. Mož je šel 19. januarja z doma proti Borovljam, sredi poti pa mu je spodrsnilo, da je padel in se kotil kakih 10 metrov po bregu navzdol. Vstal je še, pa mu je najbrž postalo slabo. Zato je legel, se naslonil na roko in zaspal za večno. Zdravniki niso mogli ugotoviti, ali ga je zadela srčna kap ali je zmrazil. Domači so mislili, da je odšel k hčerki na Bajtiše ali na Kočuhu in ga zato niso pogrešali.

Skoro so živega pokopali. Te dni bi imeli v Bihacu pokopati 70-letnega učitelja Ahmeda bega Ibrahima Pašića, ki je baje umrl. Opravili so za njim že vse muslimanske pogrebne slovesnosti, ko je nekdo opazil, da je mrlji še tople. Nastalo je veliko razburjenje. Poklicali so zdravnika, ki je takoj dal Pašića prepeljati v bolnišnico, kjer so ugotovili, da je starčka prijel močan krč in da je to stanje bilo podobno smrti.

Zaradi padca ob nogo. Iz Kamenščaka nam pišejo: Nekaj tednov je že, ko se je zgodila huda nesreča. Mlad fant, 24-letni Karel Rudolf iz Kamenščaka, sin Franca Rudolfa, tajnika cestnega odbora v Ljutomeru, je šel po opravih iz Cezanjevcev po glavni cesti domov, pa je na ledeni cesti padel tako nesrečno, da se je ustrelil s samokresom v levo nogo pod kolonom. Kroglja mu je prebila kost in glavno žilo. Prepeljali so ga v ormoško bolnišnico, kjer so mu morali odrezati levo nogo malo pod kolonom. Nesreča nikdar ne počiva.

Nesreča s cirkularko. Z levo roko je prišel po nesreči v tekočo cirkularko 23 letni Viktor Kropič iz Črešnjave pri Slovinski Bistrici. Mladenč je oh štiri prste leve roke. Ponesrečenca so z zasebnim vozilom odpeljali v mariborsko splošno bolnišnico.

Nezgoda pri delu. V mariborsko bolnišnico so pripeljali 21-letnega uslužbenca veleposelstva grofa Attemsa v Slovenski Bistrici Frana Huberja, katerega je cirkularka prerežala levo dlan. Poškodba je huda.

Ugodna nesreča. Da reši svo-

jega psička, ki je bil v nevarnosti, da ga povesi avtomobil, je v Mariboru trgovinski potnik Franc Klemše skoro sam izgubil življenje. Ko je skočil proti avtomobilu, mu je spodrsnilo in se je tako nesrečno zaletel v avtomobil, da si je prebil lobanjo in razbil tudi nos. V bolnišnici so ga sicer takoj operirali, vendar pa so poškodbe tako hude, da je le malo upanje, da bo okreval.

Vola padla iz vlaka. Te dni sta padla dva vola iz voza vlaka, ki je vozil živino, namenjeno v Italijo. Vol, ki je padel kmalu od zagorske postaje iz voza, se je ubil. Drugi vol je padel pri Kresnicah in ostal živ.

Volkovi na Hrvaškem. Kakor javljajo iz Karlovca, se v zadnjem času v gozdovih pri Dugi Resi pojavljajo črede volkov. Tamkajšnji lovci so že večkrat priredili pogon na to nevarno divjačino, a brez večjega uspeha. Te dni pa je Andrej Špehar iz Generalskega stola imel redko srečo: naletel je v gozdu na volka in ga z enim strelom smrtno zadel. Ustreljeni volk je izredno velik; dolg je skoro dva metra.

Ogenj v Levcu. V noči na svečnico je nastal požar v hiši trgovca in gostilničarja g. Zadelca v Levcu pri Celju. Domače gasilno društvo je prispelo takoj na kraj nesreče in omejilo požar, celjski gasilci pa so se morali omejiti le še na varovalno delo. Vzrok požara še ni ugotovljen.

Dva požara v eni noči. V zadnjem času se pojavljajo v novomeški okolici požari. Na praznik je nastal požar pri posestniku Josipu Sašku v Malem Orehu, župnija Stopiče. Pogorela mu je družinska hiša z vso opremo vred. Pri gašenju je došlo do hudega gospodinjstva nevarne opekline po obeh rokah. Gasilci iz Stopič so ogenj omenili, da se ni razširil na sosednja poslopja. — Ko so se vračali proti domu, so opazili ogenj v pol ure oddaljenem Vinarebru, kjer je gorelo pri posestniku Francu Golobcu. V poslopju, ki je služilo svojočasno za gospodarske namene, je zgorelo več voz sena in poljskih pridelkov. Tudi tu so uspešno posredovali stopičski gasilci.

Smrt starih korenin. V gornjih Petrovcih je umrl 80 letni Varga Endre, upokojeni učitelj, ki je tam vršil učiteljsko in organizatorsko službo skozi 53 let. — V. M. Soboti je bil v petek pokopan 82 letni Gradar Jožef, Bohal je le nekaj dni. Skoraj istočasno je zatisnil oči k smrti nemu spanju v soboški bolnici trgovca Herlinger Jožef. Dočakal je 86 let. Pokopan je bil v nedeljo.

Sv. Križ pri Litiji. Pred kratkim je umrl v Nemčiji Franc Grm, tukajšnji domačin. Šel je v tujino za zaslužkom. Na ulici ga je zgrabil voz cestne železnice ter ga hudo poškodoval. Štiri mesece se je njegova krepka narava borila s poškodbami. Končno jim je podlegel. Zapušča ženo in troje otrok. — Umrl je 7. februarja najstarejši mož naše fare Franc Zupan s Cerovca, star 92 let. Trdil je, da bo dočakal 100 let. Zlezal je sam na peč in tam nenadoma umrl. Radi njegove šegavosti je bil splošno priljubljen.

V petek 6. februarja so pokopali na pokopališču na Zalah Franca Petka, najstarejšega Kamničana. Dočakal je visoko starost 93 let.

Umrl je Račetič Jože z Dol. Skopice št. 1. Rajni je bil silno agilen javen delavec. Več let je bil tudi odbornik tukajšnje hranilnice.

Bridka usoda senovskih rudarjev. Še slabši kakor v drugih revirjih Trboveljske premogokopne družbe je položaj na Senovem pri Rajhenburgu. Prvega februarja je bilo odpovedano delo na Senovem 41, na Re-

stanju pa 193 delavcem. Odpu-

ščeni so po večini mali posestniki in kmečki fantje, a mnogo je takih vmes, ki jih odpustitev prav občutno zadene. Ljudje so obupani in ne vedo, kam bi se obrnili.

NeprostoVOLjna kopel v Blejskem jezeru. Spričo precejšnjega mraza, ki traja na Bledu že nekaj časa, je jezero zamrzlo. Domačini pridno sekajo in spravljajo led ter ga odvažajo v ledenice. Ker je led ponekod debel že več cm, drži že ljudi. Zato je videti na njem precej otrok, ki se veselo drsajo.

Pred dnevi je bila na ledu precejšnja skupina šolskih otrok. Med njimi je bil tudi učenec V. razreda Hrvat Ivan. Ko se je oddaljil od brega komaj pet do šest metrov, se mu je udril led pod nogami. Siromak je padel v jezero. Ker ni znal plavati, je čofotal po vodi in obupno klical ljudi na pomoč. Že se je potapljaj, kar mu vrže šolski tovariš Vidic Andrej svoje smuč, na katere se je Hrvat nekaj časa upiral. Nek delavec je prinesel desko, jo dal Vidicu — le ta pa potapljajočemu se Horvatu, na katero je sedel in se tako rešil gotove smrti. Ves dogodek se je izvršil pred ladišcem Zdraviškega doma, kjer se je zbrala precejšnja množica ljudi ter sočustvovala z ubogim siromakom Horvatom, katerega so njegovi roditelji vsega mokrega in premraženega odvedli domov. Sličen slučaj se je zgodil te dni z nekim delavcem, ki je v družbi tovarišev zabijal pilote v jezero. Hoteli dvigniti niko desko, ki mu je padla v jezero, se je sklonil preveč nad jezero in padel v vodo. Na krik so pritekli tovariši delavci in ga potegnili z jezera vsega premraženega.

GOVOREČI NAPISI

Po mestih vidimo zvečer vsepolno raznih napisov, ki v električnih žarnicah vseh barv kažejo drago reklamo. V Chicagu je pa neka firma postavila na pročelje trgovine napis, ki govorci razpravlja o njeni smrti. Napis ima zvočnik, ki je zvezan z radio oddajno postajo in se čuje iz napisa vsak večer glasna reklama, ki se sliši miljo daleč. Well, dokler je en sam tak govoreči napis, je že še, toda kadar ga bo upeljala vsaka trgovina, pa ne bo prav prijetno hoditi ob večerih po chिकासких ulicah.

DNEVNE VESTI

Francija kupuje večino blaga iz Nemčije

Pariz, 2. marca. — Francija je bila vse do leta 1930 najboljša odjemalka ameriškega blaga. Danes se je pa to izpremenilo in Francija kupuje več od Nemčije kot od Zedinjenih držav. V letu 1929 je Francija kupila v Ameriki za 7.159.000 frankov blaga, od Nemčije pa 6.617.000.000. V letu 1930 je postal položaj drugačen. Iz Nemčije je dospelo v Francijo za 6.098.000.000.

Največji meteorit je bil odkrit v Afriki

London, 2. marca. — Zemljemer Hott je pravkar odkril v bližini jezera Tanganyka največji doslej poznani meteorit. Slednji tehta 80 ton in obstoji iz železa in niklja. Je štirideset čevljev dolg.

Aretirani, ker so prodajali v nedeljo kruh

Baltimore, 2. marca. — Policija je zaprla tukaj večraj tri osebe, ki so prodajale kruh. Prodajalci drugega blaga niso bili aretirani. Neka stara postava prepoveduje vsako prodajo blaga ob nedeljah.

130.000 delavcev odpuščenih v Rusiji

Moskva, 2. marca. — Boljševiške oblasti so te dni odpustile od dela 130.000 raznih delavcev, in sicer iz tovarnen ali uradov. Vzrok odpustitve je, ker so bili delavci nezmožni pri svojem delu ali pa se niso dovolj potrudili.

ČRNA ŽENA
ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

"O, France, je-li mogoče? Ali je resnica? — Pa vsaj ne sa- njam? — O, sreče — prevelike sreče! . . . Danes zjutraj sem šla na božjo pot k Mariji na blejsko jezero in sem jo tako iskreno goreče prosila, naj mi ona zopet vrne tebe, če še živiš, — in zdaj si tu. — France! . . . France! . . . France!"

Zopet se mu je naslonila na prsa.

"Zalka," je jecel France ves srečen, pa vendar poln bojazni in skrbi, medtem ko je njegov topel dih božal Zalkino belo lice, "Zalka, tako si ljubezniva in tako dobra; — — — toda nemara — nemara bi me ne mogla več ljubiti, če bi vedela vse. — — — Skoro si ne upam ti razodeti vse resnice . . . Ah, da bi bil vsaj prej to storil!"

"France," je zakričala žena vsa presenečena in prestrašena, "nikdar več se ne smeja ločiti! Saj vendar ostaneš pri meni?"

"Če me ti še hočeš, seveda," je stokal mož.

"France, da bi te ne hotela, — — — ko sem vendar štiri leta jokala za teboj in hrepenela po tebi noč in dan! — Saj si vendar moj ljublj, ljubljeni mož." Obmolnila sta. Francetu se je trgalo srce, a moral je na dan z besedo:

"Zalka, nikar se ne prestraši — enkrat ti moram povedati, da boš na jasnem . . . Zalka — jaz nisem tvoj mož! . . ."

"France," ga je jokaje prekinila žena, "saj naju je vendar duhovnik poročil kot moža in ženo!"

"Bodi tako dobra," jo je trepetaje prosil mož, "pusti me, da izgovorim, kar moraš vedeti; sicer mi bo še težje, opisovati ti svojo bedo. — — — Bil sem že preje poročen. Žal da ti pred najino poroko nisem razjasnil svojega prejšnjega življenja; to je, kar me tako zelo peče. Torej imel sem že ženo. Pa ta moj zakon ni bil srečen; nisva bila namreč drug za drugega — — — kaj, to ti povem pozneje . . . Prigodila se je velika nesreča, pri kateri je navidezno umrla tudi moja žena. Cela vrsta mož mi je zadržila pod prisego, da je res umrla; pa so bili tudi tako jasni sledovi in znaki, da nihče ni mogel dvomiti o njeni smrti. — — — Čez nekaj časa po tem dogodku sem zapustil oni kraj in se preselil na Gorenjsko. Tu sem spoznal tebe in te vzljubil. Pred najino poroko so mi poslali iz mojega prejšnjega bivališča postavno potrdilo, da sem prost. Vse je bilo pravilno potrjeno s pečatom in podpisom postavnih oblasti: da je moja žena res umrla in da sem jaz prost. Niti v sanjah bi mi ne bilo prišlo na misel, da more žena še živeti. — — — In vendar je živela . . . Ni umrla, ampak je le prišla v sužnost. In potem, ko sva midva živela najprejnejše dneve, je nenadoma prišla na površje — v čudni postavi — — —"

"Črna žena?" ga je vprašaje prekinila Zalka.

"Da, črna žena. — — — Dolgo me je iskala in ko me je slednjič našla, je strastno povdarjala svoje pravice do mene . . . O Zalka, ne morem ti povedati, kaj sem vse takrat prestal in pretrpel! Dolžnost in ljubezen sta bojevala v mojem srcu strašen boj, toda dolžnost je morala zmagati. — — — Kot značajen mož in kot kristjan sem moral iti s svojo pravo ženo, drugega mi ni preostajalo. Da bi pa prihranil tebi in otroku sramoto, zato sem odšel skrivaj, brez slovesa in sem ti zamolčal vzrok svojega bega . . . O, Zalka, bilo je grozno . . ."

"In kje je zdaj črna žena?" ga je vprašala Zalka dalje, združujoč sapo.

"Umrla je," je žalostno odgovoril France.

Umrla? — Gotovo in resnično umrla? — Ali res ne pride nikdar več? — ga je v eni sapi izpraševala Zalka, "ali veš popolnoma gotovo, da res ne živi več?"

"Da, umrla je ob onem groznem vnetju smodnika na Špiku — nesrečna, uboga žena!" ji je odgovoril France s solznimi očmi; "jaz sam in Kroparski možek sva jo pokopala še isto noč na pokopališču pri cerkvi sv. Vida; — — — Bog jima bodi obema milostljiv!"

"Torej je bilo vendar res, kar so pripovedovali ljudje in kar sem si sama domišljevala? — — — Toda, France, žalosten si in jokaš za 'črno ženo.' — Zelo, zelo rad si jo pač imel in jo ne moreš pozabiti?"

Iz teh njenih besed je odseval nekako ljubosumje. France ji je pristo in odprto pogledal v obraz in lahko rekel:

"Da Zalka, rad sem jo imel in sem ji bil zvest, kar je zahtevala od mene dolžnost, do zadnjega trenutka. Toda pravo močno in globoko ljubezen, ki napolnjuje celo srce in vse življenje moža, to sem občutil le zate in za nikogar drugega na svetu ne. . ."

"In nisi bil srečen z on?"

"Ne. — Nisva se povsem razumela. Najini naravi sta bili preveč neenaki. Vendar se mi je smilila in se mi še smili, ker drugače ni mogla; prevroče je žarela po njenih žilah ciganska kri."

"Ciganska kri!" je presenečena zakričala Zalka, "mar je bila ciganka?"

"Da, bila je edino dete ciganskega vojvoda bosniškega," je odgovoril mož počasi, "po svojem stanu in premoženju princinja."

"Ciganka! — Ciganka! . . ."

"Zalka, poslušaj me, natanko ti moram povedati vso svojo in njeno zgodovino," jo je naglo prekinil mož. "Pojdi, sediva na klop, truden sem že. — — — Ko boš enkrat vedela vse, potem me sodi."

(Dalje prihodnjič.)

MALI OGLASI

Parlor set

naprodaj in precej drugega pohištva, dresser, buffet, bela peč. vse kot novo. Zelo poceni. 1427 E. 63rd St. (53)

Cementna dela

Izdajemo vsakovrstna cementna dela kot hodnike, driveway, garaže, itd. na lahka odplačila. Delo izvrstno, točno in garantirano ter ste lahko gotovi, da boste popolnoma zadovoljni. Se priporočam. A. Malnar, 1119 Addison Rd. ENdicott 4371. (Mar. 3. 5. 7.)

V najem

se da več stanovanj, po šest sob. Vprašajte na 6128 St. Clair Ave. Suite No. 10. (55)

Čedno stanovanje

se odda, s štirimi sobami, kopališče, toplota. Rent \$18.00. Tudi garaža, ako se zahteva. Blizu Union ali Broadway kare. 3597 E. 72nd St. (53)

V najem se da

stanovanje 5 sob in kopališče, zgoraj ali spodaj, jako lepo dekorirano. Porč sredi v zadaj. 891 E. 72nd St. EVergreen 0680-W. J. Heipp. (52)

Stanovanje

se odda v najem in kopališče, garaža. 1215 Addison Rd. — Vpraša se na 6424 Spilker Ave. (52)

V slovenski naselbini

je najboljša farma naprodaj po prav nizki ceni. Več se pozve pri Mary Rozman, R. 3, Box 101 Marshfield, Wis. (52)

Garaža

prilpravna za popraviljanje avtomobilov ali varvanje se odda. Velikost 60x38, nahaja se na St. Clair Ave. blizu 61. ceste, zadaj. Vpraša se na 6129 St. Clair Ave. (Tue. Fri. x)

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

(Nadaljevanje)

Stari mož pa med tem ni trdnost in razburjenost. Sicer je poslala že več ljudi za Mestcem, toda vrnilo so se, ne da bi vedeli o njem kaj povedati; nihče ni o njem slišal, niti ga videl. Samo še eden se ni vrnil, namreč Peter, na katerega je sedaj tako nestrno čakala, če bi ji morda on vedel kaj več povedati o njem.

Ali bdim ali sanjam? — se je vprašal. — Pri Bogu, čoln plove naprej!

V tem trenutku je prijel za puško, planil pokonci in videl oba moža, katera je že prej sumil nepoštenih namenov, kako sta se trudila z zabojem, da bi ga spravila nad odprtino.

— Hej, kaj pa to pomeni? — je zaklical, hkrati pa udaril z no-go ob pod, da bi dal svojim ljudem znamenje, naj pridejo gor.

— Pri Bogu, mi plujemo naprej! — Na, tu imaš! — je zamrmral Bill. — Zdaj se stvar pričinja. Nu, kaj zijaš? Spravi ga proč!

Blackfoot je skočil k svoji puški, katero je prej naslonil v bližini, da bi imel proste roke pri prerivanju zabojca. Edgeworth je stal prikrit za velikim kovčgom, pirat pa je s svojo puško pomeril in naglo stopil še par korakov naprej, da bi bolje zadell prsi svojega nasprotnika.

— Sto hudičev, — je v tem trenutku zakričal spodaj čolnar Bob, — kdo pa je zaprl izhod? Proč od tu lopovi, ali pa —

Nadaljne njegove besede je prevpil Bill, ki je zakričal: — Tak pihni ga vendar, v hudičevem imenu! S tem boš dal obenem signal, zakaj zdaj bova potrebovala naše ljudi. — Bill še ni izgovoril zadnjih besed, ko je zagrmel strel.

Krmar se je naglo obrnil, da bi videl uspeh strela, toda kako se je začudil, ko je videl, da je njegov tovariš visoko dvignil svojo puško, se opotekel preko krova, nato pa se brez moči zgrudil na tla. Ko je namreč stari lovec videl, da je zločinec odvrnil svojo krinko in pomeril nanj, je v trenutku sam dvignil svojo zvesto puško ter mu poslal kroglo v glavo.

Toda s tem še ni zadovoljen, kajti vedel je, da se mu je prav tako bati krmarja, plane hitro naprej, da se polasti Blackfootove puške, ki je bila še neizstreljena. Toda Bill je kmalu izprevidel, če se staremu posreči doseči puško, da mu je potem izročeno na milost in nemilost, zato je istočasno kakor Edgeworth planil k puški, jo prijel za cev ter zakričal:

— Čakaj, kanalja, čakaj! — Sem tvojemu sinu pomagal v večnost, bom zdaj pa še tebe za njim poslal! — in s svojo orjaško močjo, s katero se moči stara moža niso mogle meriti, je slednjemu iztrgal puško, ki se je v tem trenutku sprožila, ne da bi krogla koga zadela. Toda kljub temu se ne ve, kako bi se ta boj končal, kajti tudi prazna puška je bila strašno orožje v rokah močnega moža, toda te zadnje besede, ki jih je izgovoril krmar, ko je povedal Edgeworthu, da mu je on umoril sina, so dale staremu možu nadčloveških moči.

— Ha, prokleti morilec! — je zakričal stari, planil na Billa in ga zgrabil za grlo. Ta se ni tega napada nadejal, vendar je naglo zgrabil starca z levico za zapestje, z desnico pa je dvignil puško in je hotel pravkar s puškinim kopitom udariti starega po glavi, ko se je nenadoma po-

javil nov sovražnik. V tem trenutku je namreč planil krmarju v zatilnik pes Volk, ki je s tem prisilil, da je krmar izpustil Edgewortha, nakar so vsi trije padli borec se na tla.

Ljudje spodaj v podkroviu pa med tem tudi niso držali križem rok. Z združenimi močmi so toliko odrinili zaboj nad odprtino, da se je mogel posamezen mož izriniti na krov. Bob je prišel prvi na krov ter je takoj skočil k Edgeworthu. Za njim so prišli še ostali, nakar je bil boj kmalu končan. Krmar se je nekaj časa otepal in branil tolike premoči, naposled pa je podlegel.

Tedaj pa se je mahoma vzravnal Bob in rekel:

— Tiho... jaz slišim veslanje nekega čolna.

— Boat ahoi! — je tedaj zakričal krmar, kolikor glasno je mogel, pri tem pa je poizkusil prijeti svojo piščalko, da bi nanjo zapiskal. Toda v naslednjem trenutku mu je že pritisnil Bob svojo dlan na usta in istočasno tiho zaklical:

— Ah, stvar mi pričinja postajati jasna... Hitro, fantje, hitro, zamašite mu gobec!

V tem se je iz megle nad vodo zaslil glas, kakršnega dajejo navadno od sebe nočni jastrebi.

— Tiho in nihče vas naj se ne premakne! — je ukazal Bob. — Ta-le lopov tu spada k onemu čolnu... če smo tiho, jim morda zdaj v megli in noči uideemo. Držite trdno lopova za noge! Ta beštja bi zdaj rada zakričala.

Mr. Edgeworth, primite in potolažite psa, zakaj samo enkrat naj zalaja, pa smo vsi izgubljeni.

— Boat ahoi! — se je v tem trenutku zaslil glas z vode. — Bill, ahoi... Da bi te strela! — Tak kje si? Odgovori vendar!

Edgeworth je napeto prisluškoval, močje pa so z vsemi močmi tiščali k tlom krmarja, ki si je na vso moč prizadeval, da bi se oprostil.

V tistem hipu je zaškripalo krmilo in Bob je takoj skočil na zadnji konec čolna, da potegne krmilo iz vode, kajti hotel je preprečiti vsak nepotreben šum, ki bi jih bil lahko izdal. Toda, naj si je prizadeval, kakor je hotel, krmila ni mogel dvigniti iz vode in bilo je jasno, da je moral na njem viseti kak težak predmet. Bob se je nagnil, da bi bolje videl, in je v megli sicer opazil neki temen predmet na beli krmilni deski, ni pa mogel ugotoviti, kaj bi to bilo.

— Ahoi! — se je spet zaslil klje mož v čolnu, ki je bil pa zdaj že bolj oddaljen od Edgeworthovega vozila. — Bill, božja strela, kje pa tičiš?

Nato so zaslišali močje zopet veslanje, ki pa se je vedno bolj oddaljevalo, dokler ni naposled v dalji popolnoma utihnilo.

27. Georginin sum.— Kelly reši svojega Zamorca

Istega večera, ko je Kelly pri "Rjavem medvedu" pretehtaval vprašanje, kako bi bilo mogoče odvrniti nevarnost odkritja njihovega otoka, je hodila Georgina, kraljica te kolonije zločincev, z nestrpnimi, naglimi koraki po svoji krasni sobi sem in tja. Tu in tam se je ustavila za hip pri oknu ter prisluškovala, kakor da nekoga pričakuje, katerega pa od nikoder ni.

Oči lepe žene so žarele od jeze in nestrpnosti. Kelly je odšel že v četrtke zjutraj z otoka in od takrat se ni več pokazal, njen sel, Mestic, deček, ki ga je sama vzgojila in ki je bil posvečen samo njeni službi, se tudi ni vrnil, in njena jetnica je zbežala sam Bog-ve kam... Imela je torej dovolj povoda za svojo ne-

ga bil v vodi iskal? Harris je samo menil —

— Kaj je menil Harris, Peter? — je naglo vprašala Georgina.

— I, kaj je menil? To, da deček ni prispel na breg, — je re-

kel končno pirat ter pri tem poračeval, kakor bi ne mogel spraviti besed iz grla. — Harris je videl čoln prihajati proti kraju, in sklenil ga je počakati, ker je hotel govoriti z dečkom. Toda edine poti, ki pelje od tam,

— Da, prav tako je tudi Harris menil, — je zagodrnjal Peter, ki se je zdaj i sam nekoliko umiril, — vendar pa se mu je čudno zdelo to, da je Zamorec tako naglo sam odveslal nazaj, kajti po njegovem mnenju bi ga bil moral vsaj tako daleč spremiti, da fant ne bi mogel več za-

— Poleg tega pa se je dal Bolivar nesti od toka še dobršen kos naprej, predno je prijel zopet za vesla in začel veslati. In medtem se je Zamorec z nečim bavil; s čim se je bavil v čolnu, pa Harris radi prevelike razdaje ni mogel razločiti. Pozneje je šel gledat v zaliv, kjer je moral čoln pristati, toda našel ni tam nobenega sledu, dasi bi se moral vsak sled in odtis natančno poznati v mehkih tleh.

— Nu, in kaj potem, Peter? — je vprašala Georgina, ko je oni za trenotek premolknil in v zadregi pogledal svojo gospodarico.

— Na bregu ni bilo ničesar videti, toda na vodi —

— Na vodi? — je ponovila Georgina tiho.

— Ej, hudiča, saj se je lahko tudi zmotil! — je vzkliknil Peter ter s tem prekinil pogovor, kajti dobro je vedel, kako je Georgina visela na tem dečku.

Toda Georgina ni bila pripravljena kar tako ga izpustiti, ker se ji je zdelo, da Peter več, kakor je pripravljen priznati.

(Dalje prihodnjič).

Na Washingtonov rojstni dan se je podal predsednik Hoover v cerkev, da počasti spomin velikega predsednika. V cerkvi je sedel v isti klopi, katero je rabil svoje čase Washington. Na sliki ga vidimo, ko gre iz cerkve, držeč za roko svojo vnukinjo Peggy Ann.

Petletni sinček Irene Schroeder, ki je 23. februarja zadostila pravici na električnem stolu, radi umora državnega truperja. In prav ta mali otrok je nehoti izdal lansko leto svojo mater, ko je rekel: "Mama je ustrelila policaja."

THE OLD HOME TOWN

Moving — expressing

POKLICITE

TONY SEDMAK

7718 Lockyear Ave.

Tel. Florida 1028-W

Dovajam tudi premog na dom — dober in poceni

MARTIN FRANK

VELIGA IZBERA SVEŽEGA IN POSUŠENEGA MESA

St. Clair-106th St. Market
GLenville 5994Se toplo priporočam
rojakom (Tue. Fri.)

STEINMETZ

POGREBNI ZAVOD

invalidni voz in prvovrstna postrežba. Preko 60 let v tem poslu. Mrtvaška kapelica brezplačno.

FRED W. GROSSE, asistent
3708 Lorain Ave. Melrose 2098

DEBELI PREŠIČI NA-RAVNOST Z DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnazen, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

STOP 150—VINE ST.

Willoughby, O.

Tel. 110-J-2

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

HEnderson 5798

Zelo važno naznanilo

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOL. JEDNOTA

PRVA SLOVENSKA BRATSKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

PRIREDI PRIHODNJE POLETJE

PRVI IZLET

V STARO DOMOVINO

Omenjeni izlet se bo vršil na svetovno znanem, modernem brzoparniku CUNARD LINE

"BERENGARIA"

ki odpluje iz New Yorka

DNE 20. JUNIJA, 1931 O POLNOČI

Izlet, kakor vse kaže, bo nekaj posebnega, nekaj pomembnega in veselega za vse, ki se bodo izleta udeležili.

Med potjo se bodo izletniki ustavili v "LISEUX" na Francoskem, kjer bodo počastili grob "Male Cvetke sv. Terezije." Dalje si bodo potniki ogledali Pariz in druge znamenite posebnosti na Francoskem. Nato se bo odpotovalo proti Ljubljani, kjer se bo počastilo grob slovenskega pionirja in ustanovitelja K. S. K. Jednote, pokojnega Rev. F. S. Šušteršiča. Počastilo se bo razne druge dostojanstvenike in ogledalo se bo razne zanimive kraje naše stare domovine.

Ravno tako bo dana prilika vsem, ki se bodo želeli pokloniti sv. Očetu v Rimu, da bodo to lahko storili. Iz tega je razvidno, da bo izlet nekaj zanimivega in veselega. Zato se vabi vse rojake širom Amerike in Kanade, da se tega izleta v obilnem številu udeležijo.

Glede potnih listov, permitov, voznih listkov itd pišite za nadaljna pojasnila na nižje podpisane

Josip Zalar, glavni tajnik,
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

LEPA PRILIKA

Hišo, pet sob, z vseni modernimi udobnostmi in z garažo, vam zgradim za \$4,000 in več. Imam tudi več lotov, katere prodam od \$400 naprej. Izdelujem stavbene načrte brezplačno mojim odjemalcem. Se vam priporočam

M. L. JALOVEC

STAVBENIK

19404 Mohican Ave.

KEmore 1837-J